

Veřejná zakázka stavební práce

podle § 58 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Zákon“) s názvem:

„Ivaň – Splašková kanalizace a ČOV“

ve vztahu k Zákonu se jedná o veřejnou zakázku podlimitní

PODLIMITNÍ REŽIM

UŽŠÍ ŘÍZENÍ

Zadavatel doporučuje dodavatelům, aby ke komunikaci se zadavatelem přednostně užíli ELEKTRONICKÝ NÁSTROJ uvedený v čl. 1. ZADÁVACÍCH PODMÍNEK

VYSVĚTLENÍ ZADÁVACÍ DOKUMENTACE - SOUBOR ČÍSLO 04

Vysvětlení zadávací dokumentace poskytuje zadavatel v souladu s ustanovením § 98 Zákona.

Vysvětlení zadávací dokumentace poskytované zadavatelem bez požadavku dodavatele (označená jako Informace č.) je zveřejňováno na profilu zadavatele ve lhůtách stanovených zákonem.

Ve vysvětlení zadávací dokumentace poskytované zadavatelem na základě požadavku dodavatele je uvedeno přesné znění požadavku (označené jako Dotaz č.), kde formulace požadavku je doslovně převzata, a vlastní text vysvětlení (označené jako Odpověď zadavatele).

Dotaz č. 7: Vykládá zhotovitel čl. 2.4.2. druhá odrážka smlouvy správně, když má za to, že zhotoviteli s ohledem na čl. 21.3. smlouvy vzniká automatický nárok na prodloužení termínů v případě, že nastanou okolnosti uvedené v čl. 2.4.1. smlouvy mající charakter vyšší moci.

Odpověď zadavatele:

Nikoliv, neboť odstavec 21.3. smlouvy výslovně (mimo jiného) uvádí „... bude mít povinná smluvní strana právo na prodloužení všech lhůt plnění o takovou dobu, jaká bude přiměřená a potřebná pro překonání následků událostí z vyšší moci.“ a současně citovaný odstavec 2.4.2. druhá odrážka smlouvy výslovně uvádí „písemný požadavek Zhotovitele nezakládá právo Zhotovitele na jednostrannou změnu lhůty plnění. Jednání o změně lhůty plnění je možné pouze za podmínek daných touto smlouvou a podmínek vyplývajících ze ZVZ.“.

Z této dikce má zadavatel za prokazané, že automatický nárok na prodloužení termínů nevzniká, vzniká však právo (v tomto případě právo Zhotovitele) uplatňovat prodloužení všech lhůt plnění o takovou dobu, jaká bude přiměřená a potřebná pro překonání následků událostí z vyšší moci.

Pro jednání Zhotovitele s Objednatelem o době přiměřenosti a potřebnosti pro překonání následků událostí z vyšší moci pak platí odstavec 2.4.2. druhá odrážka věta druhá smlouvy.

Dotaz č. 8: Vykládá zhotovitel čl. 15.1. smlouvy správně, když má za to, že záruka na spotřební materiál je 6 měsíců? Dále žádáme o vysvětlení, proč zadavatel ve smlouvě nestanovil záruční lhůtu na technologie v délce 24 měsíců. Dodavatel namítá, že běžná zákonná lhůta je 24 měsíců a téměř žádný poddodavatel na záruku na technologická zařízení neposkytne delší lhůtu, a tak případné vady technologických zařízení bude muset dodavatel v posledním roce odstraňovat na svůj náklad. Díky tomu bude muset již nyní počítat s jistým obnosem peněz, které na záruční opravy budou použity, díky čemuž dojde k navýšení nabídkové ceny. Nadto každý dodavatel bude považovat jiný objem peněz za ten správný, čímž dojde k nerovnému navýšování nabídkové ceny v nabídkovém spektru. Čl. 15.1. smlouvy je tak dle názoru dodavatele v rozporu se zásadou hospodárnosti a přiměřenosti. Upraví jej zadavatel tak, aby záruka na technologická zařízení byla v délce trvání 24 měsíců, případně dle lhůty poskytnuté výrobcí zařízení, pokud poskytnou lhůtu delší než 24 měsíců?

Odpověď zadavatele:

Nikoliv, tazatel si odstavec 15.1. smlouvy správně nevykládá.

Zadavatel i nadále požaduje na celé dílo a všechny jeho části (vyjma spotřebního materiálu jako např. žárovky, alkalické baterie, kapaliny apod.) záruční dobu v délce trvání 60 měsíců a záruční lhůtu na spotřební materiál tedy nestanovuje.

V domněnce tazatele o jakési „běžné zákonné lhůtě trvání v 24 měsíců“ nenachází zadavatel žádnou oporu v žádném právním předpisu, neboť tazatelem uváděná „běžná zákonná lhůta je 24 měsíců“ v žádném právním předpisu neexistuje.

Zadavatel žádné vysvětlení „...“, proč zadavatel ve smlouvě nestanovil záruční lhůtu na technologie v délce 24 měsíců.“ poskytovat nehodlá.

Zadavatel i nadále požaduje bezvýhradnou záruční dobu v délce trvání 60 měsíců na celé dílo a všechny jeho části (vyjma spotřebního materiálu) s tím, že vypořádání tohoto požadavku zadavatele je vztahu zhotovitele k jeho subdodavatelům věcí jejich vzájemných obchodně-závazkových vztahů, do kterých zadavatel nezasahuje a ani zasahovat nehodlá.

I proto zadavatel uplatnil svůj požadavek tak, jak je uveden v odstavci 15.1. věta druhá smlouvy.

Zadavatel důrazně odmítá účelová tvrzení tazatele o údajném „... nerovnému navyšování nabídkové ceny v nabídkovém spektru ... či dokonce ...rozporu se zásadou hospodárnosti a přiměřenosti ...“. Je zcela na obchodním rozhodnutí účastníka, zda bude nabízet materiály, prvky či zařízení s nižší pořizovací cenou, ale s vyšší pravděpodobností vzniku nákladů na odstraňování jejich vad po dobu trvání 60měsíční záruční doby nebo zda bude postupovat způsobem opačným.

Zadavatel jako řádný hospodář s veřejnými prostředky pak jen zcela transparentně a nediskriminačně požaduje, aby nebyl zatěžován žádnými dalšími náklady souvisejícími s tím, že celé dílo a všechny jeho části budou způsobilé k řádnému užívání k účelu vyplývajícím z charakteru díla po celou dobu trvání 60měsíční záruční doby a aby takovéto náklady byly započteny v ceně díla.

Dotaz č. 9:

Žádáme o zdůvodnění, proč zadavatel ve smlouvě vyžaduje čl. 15.9.4. Dle názoru zhotovitele daný článek smlouvy odporuje zásadě přiměřenost zakotvené v § 6 ZZVZ. Přiměřené by bylo, aby objednatel musel v první řadě požadovat opravu věci/části díla. Pokud by dané nešlo opravit, pak by měl objednatel žádat dodání nové části a až pokud by ani tato varianta nebyla možná, objednatel by měl mít právo na poskytnutí slevy z ceny díla. Nadto dodavatel nepovažuje za přiměřené ani jednostranné určení výše slevy z ceny díla dle čl. 15.12. Dodavatel namítá, že je nepřiměřené, aby nároku na slevu z ceny díla nepředcházelo objektivní posouzení a vyčíslení nároku. Upraví v tomto duchu zadavatel čl. 15.9.3.; 15.9.4. a 15.12. smlouvy?

Odpověď zadavatele:

Zadavatel i zde důrazně odmítá domněnku tazatele o tom, že „ ... daný článek smlouvy odporuje zásadě přiměřenost zakotvené v § 6 ZZVZ.“.

Odstavec 1.9.3. smlouvy sestupně uvádí možnosti pro řešení oprávněně reklamovaných vad díla s právem objednatele na způsob vyřízení reklamace podle odstavce 15.9.4. smlouvy.

Přiměřenost slevy ze sjednané ceny díla přitom ani v tomto případě není a ani nemůže být libovůlí zadavatele, když v odstavci 15.12. je (mimo jiného) k tomuto výslovně uveden text „Výše slevy ze sjednané ceny díla bude určena Objednatelem jako částka odpovídající škodě, která vznikne Objednateli omezením možnosti užívání díla k jeho účelu nebo snížením odhadní ceny nemovitosti zhotovené Zhotovitelem jako stavba dle této smlouvy s neodstranitelnou vadou oproti odhadní ceně, kterou by tato nemovitost měla jako bezvadná.“

Proto zadavatel i nadále trvá na textu smlouvy.

Dotaz č. 10:

Připustí zadavatel, aby případné prokázání neoprávněnosti reklamace dle čl. 15.10.7. smlouvy mohlo proběhnout skrze znalecký posudek? Pokud ano, bude v takovém případě platit zásada úspěchu na věci, tedy že pokud by znalecký posudek prokázal, že zhotovitel nebyl povinen k provedení záruční (reklamované) opravy, proplatí objednatel zhotoviteli vyhotovení znaleckého posudku?

Odpověď zadavatele:

Prokáže-li se, že Objednatel reklamoval neoprávněně, tzn. že na jím reklamovanou vadu se nevztahuje záruka Zhotovitele, tedy i skrze znalecký posudek, pak v takovém případě platí zásada úspěchu na věci, tj., že pokud by znalecký posudek prokázal, že zhotovitel nebyl povinen k provedení záruční (reklamované) opravy, proplatí objednatel zhotoviteli vyhotovení znaleckého posudku.

Ve spolupráci se zadavatelem či zpracovatelem projektové dokumentace vypracoval

Ing. Martin Šimek
za zastupujícího zadavatele